

Resolució 585/2021, de 17 de juny

Número d'expedient de la Reclamació: 495/2021

Administració reclamada: Generalitat de Catalunya

Informació reclamada: Motiu pel qual s'hauria percebut amb retard una prestació per dependència.

Sentit de la resolució: Finalització per desistiment

Resum: L'article 33.2 RGAIP disposa que la Comissió pot inadmetre la reclamació si no compleix amb els requisits fixats i la persona reclamant, previ requeriment per a fer-ho, no esmena la reclamació dins del termini general establert a l'article 68.1 LPAC, de deu dies. Dels antecedents es desprèn que la Comissió ha notificat un requeriment d'esmena a la persona reclamant amb l'advertiment que no atendre'l comportaria que se la tingués per desistida del procediment, sense que s'hagi produït l'esmena requerida. En conseqüència, i d'acord amb el que estableix l'article 68.1 LPAC, és procedent entendre que la persona reclamant ha desistit del procediment de reclamació i finalitzar-lo per aquesta causa, sens perjudici que pugui iniciar novament aquesta acció acomplint amb els requisits expressats.

Paraules clau: Generalitat. Serveis socials. Subvencions i ajuts. Reclamació contra silenci. Esmena. Sol·licitud registrada. Manca d'esmena. Desistiment.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 31 de maig de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 495/2021, presentada contra el Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. La Reclamació presentada el 31 de maig de 2021 està signada per M.S.H que s'identifica en el formulari com a representant del senyor J.S.H, indica que reclama per tal de saber el motiu pel qual la seva mare traspassada hauria rebut amb retard una prestació de dependència, merescuda i no percebuda. Així mateix, la persona reclamant també indica que la prestació encara no hauria estat abonada. La Reclamació adjunta una instància del dia 13 de novembre de 2020, presentada per la senyora A.H.P a l'Ajuntament de Malgrat de Mar, mitjançant la qual es comunica la modificació de dades sobre el grau de dependència.

3. El 3 de juny de 2021 la GAIP notifica un escrit a la persona reclamant per requerir-li que esmeni la documentació aportada amb la Reclamació. Concretament, li demana que acrediti la representació d'acord amb la qual al·lega actuar, i que aporti la sol·licitud d'accés a la informació pública objecte d'aquest procediment, en un termini de deu dies. Transcorregut àmpliament el termini indicat a l'antecedent anterior, atès que la persona reclamant no ha accedit a la notificació, aquesta ha quedat rebutjada, i no s'ha tramès a la Comissió la documentació necessària per poder continuar el procediment de reclamació.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i consideracions generals sobre el contingut i l'abast del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat,

tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

L'article 33.1 RGAIP disposa que la Comissió pot inadmetre la reclamació si no compleix amb els requisits establerts als articles 29 i següents RGAIP i si la persona reclamant, previ requeriment, no esmena la reclamació dins del termini establert per fer-ho.

2. Finalització per desistiment

L'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) estableix que les reclamacions davant la GAIP han de tenir per objecte resolucions administratives en matèria d'accés a la informació pública. Per tant, és requisit per a poder accedir a la via de garantia de la GAIP que, prèviament, s'hagi sol·licitat a l'Administració l'accés a una informació i aquesta l'hagi desatès, i conseqüència d'això és també que la reclamació no pot tenir un altre subjecte que aquell que va formular la sol·licitud d'accés prèvia. En el mateix sentit, l'article 30 RGAIP disposa que estan legitimades per a formular reclamacions les persones a les que se'ls hi hagi denegat total o parcialment l'accés a informació, la qual cosa pressuposa que li han dirigit una sol·licitud prèvia.

Com resulta dels antecedents, no ha quedat acreditada la representació de la persona reclamant, d'acord amb la qual hauria manifestat actuar en aquest procediment de reclamació, ni tampoc s'ha aportat la còpia de la sol·licitud d'accés a la informació pública de la qual deriva aquest procediment.

L'article 68.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), estableix el següent: “Si la sol·licitud d'iniciació no reuneix els requisits que assenyala l'article 66, i, si s'escau, els que assenyala l'article 67 o altres

d'exigits per la legislació específica aplicable, s'ha de requerir l'interessat perquè, en un termini de deu dies, repari la falta o adjunti els documents preceptius, amb indicació que, si no ho fa, es considera que desisteix de la seva petició, amb la resolució prèvia que ha de ser dictada en els termes que preveu l'article 21".

L'article 33.2 RGAIP disposa que la Comissió pot inadmetre la reclamació si no compleix amb els requisits fixats i la persona reclamant, previ requeriment per a fer-ho, no esmena la reclamació dins del termini general establert en la legislació de procediment administratiu, en l'article 68.1 LPAC, de deu dies.

En conseqüència, i d'acord amb el què estableix l'article 68.1 LPAC, és procedent entendre que la persona reclamant ha desistit del procediment de reclamació i finalitzar-lo per aquesta causa, sens perjudici que pugui iniciar novament aquesta acció acomplint amb els requisits expressats.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 17 de juny de 2021, resol per unanimitat:

1. Finalitzar la Reclamació 495/2021 per desistiment, en no haver realitzat la persona reclamant l'esmena que se li va requerir.
2. Disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.